



Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-10909

Den 9. april 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 17. marts 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 249 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 249 (alm. del)

I et baggrundsnotat den 10. oktober 2011 skriver Miljøstyrelsen bl.a., at MST i 2008 fik akustikere ved DTU til at vurdere en målemetode foreslået af Ålborg Universitet. I notatet anføres at Ålborg Universitets metode ikke giver mere nøjagtige resultater end Miljøstyrelsens anbefalede metode, men at den giver systematisk højere resultater. DTU har altså gennemført målinger efter begge metoder og fundet, at de er lige nøjagtige, men at den ene metode gav højere resultater end den anden. Som konklusion på undersøgelsen opsummerer Miljøstyrelsen følgende:

”Miljøstyrelsens bemærkninger

Akustikerne ved Aalborg Universitet har gennem en årrække kritiseret Miljøstyrelsens anbefalede målemetode, og i stedet foreslået at støjen skal måles få mm fra rummets hjørner, tæt ved loft eller gulv. Miljøstyrelsen fik i 2008 akustikere ved Danmarks Tekniske Universitet til at vurdere forslaget fra Aalborg Universitet, og de konkluderede at metoden ikke giver mere nøjagtige resultater end Miljøstyrelsens anbefalede metode, men at den giver systematisk højere resultater. Miljøstyrelsen anbefaler, at støjmålinger udføres i punkter, der repræsenterer den støj som beboerne udsættes for ved normalt ophold i boligen.”

Kan Ministeren forklare konklusionen af denne vurdering?

Svar

Jeg har bedt om Miljøstyrelsens bidrag til besvarelse af spørgsmålet, og Miljøstyrelsen har oplyst følgende:

”Det er korrekt, at DTU’s undersøgelse konkluderer, at den ene af de to nævnte målemetoder ikke giver mere nøjagtige resultater end den anden. Undersøgelsen konkluderer også, at den af Aalborg Universitet foreslåede metode, hvorefter målinger skal foretages i meget lille afstand fra de tredimensionale hjørner i det rum, hvor der måles, systematisk vil give et højere niveau, end niveauet i større afstand fra væggene.

Dette hænger sammen med - afhængigt af hvilke mekanismer, der er ansvarlige for støjens transmission ind i rummet – at der kan optræde et mere eller mindre

udtalt akustisk nærfelt, hvor støjniveauet tæt ved lydudstrålende flader og i hjørner er højere end niveauet i rummet i øvrigt, og uden entydig sammenhæng med dette. Hvis der er tale om strukturlyd, forekommer der et udpræget nærfelt, hvilket hænger sammen med, hvordan lydfeltet i rummet udstråles.

I en del af det frekvensområde, der betragtes, når lavfrekvent støj vurderes, vil maksimalværdierne i hjørnerne af et rum være 9 dB højere end middelniveauet i rummet, hvis rummets overflader er reflekterende og der ikke er et akustisk nærfelt.

Der er således flere årsager til, at måling i hjørnerne giver niveauer, som er systematisk højere end i større afstand fra væggene, og som ikke nødvendigvis har sammenhæng med støjniveauet andre steder i rummet. Der kan ikke korrigeres for den systematiske forskel, fordi størrelsen af den både afhænger af, hvordan støjen udstråles og de aktuelle rumakustiske forhold, og begge faktorer er i praksis ukendte.

Når den af Aalborg Universitet foreslåede metode på trods heraf ikke vurderes at være mindre nøjagtig end den af Miljøstyrelsen anbefalede metode, hænger det sammen med, at de to metoder ikke har samme sigte. DTU's undersøgelse påpeger således, at valg af målemetode afhænger af, hvad det er man ønsker, at målingen skal belyse.

Den af Aalborg Universitet foreslåede metode sigter efter at finde det støjniveau, der kun overskrides i 10 % af rummet, men det påpeges i undersøgelsen, at de nærmeste 10 cm fra rummets begrænsningsflader (vægge, loft og gulv) typisk vil udgøre ca. 15 % af rummets volumen, og der sættes spørgsmålstegn ved, om metoden således påviser støjen, der hvor personer faktisk opholder sig.

Formålet med den af Miljøstyrelsen anbefalede metode er, at opnå et reproducerbart og repræsentativt mål for den støjbelastning, som personer oplever ved normal brug af rummet, idet der lægges vægt på, at de høje støjniveauer er repræsenteret i målingerne.

Miljøstyrelsens anbefalede målemetode tager sigte på at undgå, at der måles indenfor de snævre områder, hvor støjniveauet på grund af rumakustiske forhold kan være særligt lavt. Selv en meget detaljeret instruktion kan ikke helt sikre dette formål, fordi både lydfelter og rum er meget forskellige, men Miljøstyrelsen har på baggrund af drøftelserne af DTU's undersøgelse præciseret den anbefalede målemetode. Ved at foreskrive, at målepunkterne skal placeres asymmetrisk og med forskellig afstand til vægge mv. og anbefale, at der ikke måles i nærheden af rummets midte eller i nærheden af lydabsorberende overflader, opnås efter Miljøstyrelsens vurdering en rimelig sikkerhed mod at måleteknikerer rammer ind i et minimumspunkt".

Jeg henholder mig til Miljøstyrelsens svar.